

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2016 r. przez Marine Harvest ASA przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA
(Sprawa E-12/16)
(2016/C 467/12)

Skarga przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 20 września 2016 r. przez Marine Harvest ASA, reprezentowaną przez adwokatów Torbena Fossa i Kjetila Rakneruda, Advokatfirmaet PricewaterhouseCoopers AS, Sandviksbodene 2 A, P.O. Box 3984 Sandviken, NO-5835 Bergen, Norwegia.

Skarżący występuje do Trybunału EFTA o stwierdzenie, że:

1. Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie nr 79116 z dnia 27 lipca 2016 r. jest oparta na niewłaściwej interpretacji odpowiednich źródeł prawa, a tym samym jest nieważna.
2. Urząd Nadzoru EFTA posiada uprawnienia i obowiązek w zakresie nadzoru pomocy państwa na rzecz sektora rybołówstwa, zgodnie z art. 4 ust. 1 Protokołu 9 do Porozumienia EOG, i jest w związku z tym zobowiązany do rozpatrzenia wniosków złożonych przez stronę skarżącą w drodze formalnej skargi w dniu 2 maja 2016 r.
3. Urząd Nadzoru EFTA poniesie koszty postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie nr 79116 z dnia 27 lipca 2016 r.
- Marine Harvest jest zdania, że Urząd Nadzoru EFTA posiada konieczne uprawnienia do stwierdzenia, czy pomoc przeznaczona na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury jest zgodna z Porozumieniem EOG, oraz prowadzenia nadzoru w tym zakresie, zgodnie z art. 62 Porozumienia EOG, por. protokół 26 do Porozumienia EOG, a ponadto Urząd Nadzoru EFTA jest zobowiązany do prowadzenia takiego nadzoru zgodnie z tym samym artykułem.
- Kluczowym elementem jest interpretacja protokołu 26 do Porozumienia, w którym określono uprawnienia Urzędu Nadzoru EFTA, lecz nie odniesiono się konkretnie do sektora rybołówstwa i akwakultury. Zgodnie z decyzją Urzędu Nadzoru EFTA wykaz, do którego odniesiono się powyżej, należy uznać za wyczerpujący.
- Skarżący jest zdania, że taka interpretacja nadaje protokołowi 26 wymiar, który nie odpowiada celom i podstawowym postanowieniom Porozumienia, wymienionym w samym protokole.